

تقسیمات حقوقی شرکتها در چین

بطور کلی در چین دو ساختار عمومی برای شرکت‌های داخلی وجود دارد که عبارتند از شرکت با مسئولیت محدود (limited liability company) و شرکت سهامی مشترک محدود (joint stock company limited). شرکت در چین دارای شخصیت حقوقی مستقل از سهامداران است و میتواند مالکیت داشته باشد و در برابر بدهیهای خود مسئولیت دارد.

در یک شرکت با مسئولیت محدود مسئولیت سهامداران به میزان سرمایه ای است که پرداخت نموده اند. در یک شرکت سهامی مسئولیت سهامداران در مقابل شرکت و بدهیهای آن در حد سهم آنها در سرمایه ثبتی شرکت است. به موجب ماده 7 قانون شرکتها زمان تاسیس شرکت از زمان صدور مجوز کسب و کار (business license) خواهد بود. در مجوز کسب و کار نام شرکت، نشانی، سرمایه ثبتی، سرمایه پرداخت شده، موضوع فعالیت نماینده حقوقی، شماره ثبت و سایر اطلاعات درج می شود. اگر هر کدام از اطلاعات مندرج در مجوز کسب و کار تغییر کند، بایستی مجوز جدید صادر شود.

موضوع فعالیت شرکت بایستی در اساسنامه آن درج شود. تعداد سهامداران یک شرکت با مسئولیت محدود نمی تواند بیش از 50 سهامدار باشد. سرمایه ثبتی شرکت با مسئولیت محدود برابر کل مشارکت سهمی تمام سهامداران است. مشارکت سهامداران در سرمایه اولیه شرکت با مسئولیت محدود نبایستی کمتر از 20 درصد سرمایه ثبتی باشد و در مدت 2 سال از زمان ثبت شرکت بایستی تمامی سرمایه ثبتی پرداخت شود.

در مورد شرکت‌های سرمایه گذاری این فرصت تا 5 سال می باشد. حداقل سرمایه ثبتی یک شرکت با مسئولیت محدود 30 هزار یوان بوده که اکنون این شرط حداقل سرمایه توسط دولت مرکزی برداشته شده ولی دولتهای محلی میتوانند آن را اعمال کنند. همچنین اگر بموجب سایر قوانین حداقل سرمایه بیشتری برای تاسیس شرکت تعیین شود، مفاد آن قانون حاکم خواهد بود. هر سهامدار بایستی تمام سهم سرمایه بر عهده خود در سرمایه ثبتی را پرداخت نماید. وقتی سرمایه اولیه توسط سهامداران پرداخت شد و مقام مسئول بررسی سرمایه شرکت تامین سرمایه را تایید نمود مراحل ثبت شرکت انجام خواهد شد.

تاسیس شرکت در چین به منظور سرمایه گذاری

بر اساس آخرین تصمیمات دولت چین سرمایه گذاران خارجی برای ثبت شرکت در چین همانند اتباع داخلی عمل خواهند نمود و شرط حداقل سرمایه نیز حذف می شود. بیشتر بخشهای اقتصادی به روی سرمایه گذاران خارجی باز می شود. ضمناً قوانین سه گانه ناظر بر سرمایه گذاری خارجی نیز در یک قانون تجمیع شده تا فرایند سرمایه گذاری خارجی در یک سیستم مدون و یگانه مدیریت شود. قانون مشارکت سهمی چینی- خارجی، قانون شرکت با سرمایه گذاری 100 درصد خارجی (wfoe) و قانون مشارکت قراردادی چینی - خارجی در یک قانون جمع گردیده.

در چارچوب قوانین شرکتی چین سرمایه گذار خارجی می تواند از دو طریق ثبت شرکت و یا ایجاد دفتر نمایندگی (RO) فعالیت نماید. یک رپ افیس میتواند تحقیقات بازار انجام دهد، کانالهای کسب و کار مشارکت را توسعه دهد ولی نمی تواند مستقیماً وارد کار کسب درآمد و فعالیتهای تولید و خدماتی شود. ضمناً یک RO حداکثر میتواند 4 نفر خارجی را استخدام کند و استخدام نیروی کار داخلی صرفاً از طریق آژانسهای اشتغال مجاز مسیر است و در این خصوص نیز محدودیت وجود دارد. البته رپ افیسها بایستی مالیات نیز پرداخت کنند. محاسبه مالیات دفاتر نمایندگی بر مبنای هزینه ماهانه این واحدها تعیین می شود. دو ساختار سرمایه گذاری مشارکتی در چین وجود دارد: سرمایه گذاری مشترک سهمی (equity joint venture) و سرمایه گذاری مشترک تعاونی (cooperative joint venture). در سرمایه گذاری سهمی مشارکت در سود و زیان و مدیریت بر مبنای نسبت سهام هر یک از سهامداران خواهد بود و در مشارکت تعاونی بر اساس توافق اولیه سود و زیان و مسئولیت بین طرفین تقسیم خواهد شد.

مراحل ثبت

در سال 2015 دولت چین برای یگانه نمودن مجوزهای کسب و کار (business licence) شماره ثبت کسب و کار جدید که گواهی کد سازمانی، گواهی ثبت مالیاتی و مجوز کسب و کار را در یک گواهی واحد تجمیع نموده است را تعریف نمود. این اقدام باهدف تسهیل فرایند ثبت شرکت انجام شده است. ثبت شرکت در چین را ادارات صنعتی و تجاری (industry and commerce)

administration) انجام می‌دهند. پس از ثبت شرکت نیز تا شروع فعالیت شرکت بایستی اقدامات معینی را انجام داد. در شکل زیر فرایند اقدامات اخذ مجوز و پس از ثبت معرفی شده اند.

مرحله اخذ مجوز کسب و کار	اخذ موافقت اسم چینی شرکت اخذ مجوز تاسیس شرکت ثبت مجوز کسب و کار
اقدامات پس از اخذ مجوز	تهیه مهر باز نمودن حساب ارزی و یوانی معرفی سرمایه شرکت ثبت گمرکی

سرمایه ثبتی

تا مارس 2014 همه شرکت‌های با سرمایه گذاری خارجی ملزم بودند که حداقل سرمایه را بر اساس جدول زمانبندی به شرکت تزریق نمایند. با معرفی قانون جدید شرکت‌ها حداقل سرمایه و جدول زمانبندی مربوطه برای فعالیتهایی که نیاز به مجوزهای خاص ندارند حذف شده آن سیستم ورود سرمایه بر حسب نیاز فعالیتهای شرکت جایگزین شده است. میزان سرمایه ثبتی بایستی در زمان اخذ مجوز کسب و کار معین شود. سرمایه گذاری میتواند به سرمایه گذاری سهمی و وام سهامدار تفکیک شود. سرمایه ثبتی بایستی تمام هزینه های اولیه شرکت را پوشش دهد و بلافاصله برای نیازهای شرکت مورد استفاده قرار میگیرد. ورود پول به حساب سرمایه ثبتی و سپس خارج نمودن آن برای مصارف دیگر مجاز نیست. زمانبندی تزریق سرمایه ثبتی به شرکت بر اساس مدل زیر می باشد.

کمتر از 3 میلیون دلار	حداقل 70 درصد که	بین 3 تا 10 میلیون دلار	حداقل 50 درصد
بین 10 تا 30 میلیون دلار	حداقل 40 درصد	بین 30 تا 36 میلیون دلار	حداقل یک سوم

با وجود اینکه دولت مرکزی تعیین حداقل سرمایه را لغو نموده است ولی این امکان وجود دارد که دولتهای محلی معیار حداقل سرمایه را اعمال نمایند. در زمان ثبت شرکت باید موضوع فعالیت آن مشخص شود. سه گروه فعالیت می شود برای این شرکتها در نظر گرفت: شرکت خدماتی، شرکت تولیدی و شرکت تجاری با سرمایه گذاری خارجی. شرکت خدماتی نمی تواند در امور تولیدی و یا تجارت کالا فعالیت نماید. شرکت تولیدی میتواند محصولات را برای فروش تولید کند و مواد اولیه و قطعات برای تولید محصول از خارج وارد نماید. شرکت تجاری با سرمایه گذاری خارجی بیشترین انعطاف را در رابطه با فعالیتهای تجاری دارد از جمله عمده فروشی، خرده فروشی و عملیات فرانشایزینگ. در زمان ثبت به این شرکتها مجوز واردات و صادرات داده می شود. این شرکتها میتوانند به راحتی در داخل چین نسبت به خرید و فروش کالا و خدمات اقدام نمایند. این شرکتها میتوانند مجوز تولیدی نیز دریافت نمایند.

شرکت با 100 درصد سرمایه گذاری خارجی

شرکت با 100 درصد سرمایه گذاری خارجی (WFOE) یک شرکت با مسئولیت محدود است (LLC) است که تمام سرمایه آن از طریق سرمایه گذاری خارجی تامین شده است. این فرم سرمایه گذاری خارجی نسبت به اشکال سرمایه گذاری مشترک ترویج بیشتری دارد. این شرکتها نیز میتوانند در تجارت داخلی و خارجی و یا امور تولیدی و خدماتی فعالیت نمایند. تا سال 2016 که شرط حداقل سرمایه حذف شد این شرکتها با شرط حداقل سرمایه مواجه بودند.

ورشکستگی شرکت و آثار آن بر اشخاص ثالث

ورشکستگی شرکت زمانی دارای آثار حقوقی است که درخواست ورشکستگی شرکت را دادگاه محل اقامت شرکت قبول کند. در نتیجه شرکت ورشکسته شده و طلبکاران شرکت در حد داراییهای موجود و بر اساس اولویت بدهی خود را دریافت خواهند نمود. از زمان ورشکستگی تا یکسال طلبکارها برای ارائه درخواست به دادگاه برای اخذ طلب خود زمان دارند. بدهی به بانک از بدهیهای اولویت دارد است که قبل از همه از داراییهای شرکت بازپرداخت میگردد. استدال این است که اساسا اموال خریداری شده با وام بانکی تا زمان بازپرداخت وام در مالکیت شرکت قرار ندارند و لذا بانک دارایی خود را باز پس میگیرد. به لحاظ آثار شدید

ورشکستگی بر شخاص ثالث ، بایستی در انتخاب طرفهای تجاری و میزان ریسک ورشکستگی شرکت و آثار مالی آن دقت نمود. عموماً بسیار سخت است که پس از ورشکستگی شرکت بتوان بخش عمده ای از طلب را بازپس گرفت. ضمناً برای اثبات طلب از شرکت طرف مقابل نیاز به اسناد معتبر وجود دارد و از جمله قرارداد وجود دارد . در غیر اینصورت دادگاه به درخواست طلبکاری شرکت خسارت دیده توجه نخواهد داشت.